

Aniela Piorunowa

Nagrody

Biuletyn Polonistyczny 24/1-2 (79-80), 242-243

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA NAUKOWA INSTYTUTU BADAŃ LITERACKICH PAN

NAGRODY ZA PRACE OPUBLIKOWANE PRZEZ IBL I PRZEZ PRACOWNIKÓW IBL

Nagrodę Wydziału Nauk Społecznych PAN im. Aleksandra Brücknera za rok 1980 otrzymał:

- JÓZEF BACHÓRZ (UG) za pracę "Realizm bez »chmurnej jazdy«. O powieściach Józefa Korzeniowskiego" (Warszawa 1979).

Nagrody Sekretarza Naukowego za rok 1980 otrzymali:

- JADWIGA CZACHOWSKA i zespół: MARIA BRYKAŁSKA, EWA GŁĘBICKA, FELIKSA LICHODZIEJEWSKA, ROMAN LOTH, ALICJA SZALAŁAGAN, BARBARA WINKŁOWA, za pracę "SŁOWNIK WSPÓŁCZESNYCH PISARZY POLSKICH". S. II, T. 1-3. (Warszawa 1977-1980);
- ZBIGNIEW GOLIŃSKI za pracę "IGNACY KRASICKI" (Warszawa 1980);
- ANDRZEJ PACZKOWSKI (BN) za pracę "PRASA POLSKA 1918-1939" (Warszawa 1980). (Praca ta stanowi III tom "Historii Prasy Polskiej", wydawanej przez IBL.)
- STEFAN ŻÓŁKIEWSKI za pracę "KULTURA - SOCJOLOGIA - SEMIOTYKA LITERACKA" (Warszawa 1979).

Nagroda im. Kazimierza Wyki

W kwietniu 1980 r. ustanowiona została przez prezydenta miasta Krakowa nagroda literacka im. Kazimierza Wyki, której utworzenie, jak głosi komunikat Zarządu Oddziału Związku Lite-

ratów Polskich w Krakowie, postulowało krakowskie środowisko naukowe i literackie już od roku 1975, tj. zaraz po śmierci Profesora, o której celem jest "upamiętnienie działalności wybitnego humanisty, uczonego i pisarza oraz stworzenie zachęty do kontynuowania związanej z jego nazwiskiem tradycji krakowskiej szkoły krytycznej".

Kazimierz Wyka należał do niewielkiego grona tych polonistów, którzy w listopadzie 1948 r. powołali do życia Instytut Badań Literackich. W roku 1953 został jego dyrektorem i pełnił tę funkcję przez lat osiemnaście.

Nagroda, jak czytamy w jej regulaminie, "przyznawana będzie co roku za wybitne książki w dziedzinie eseistyki historycznoliterackiej, krytycznoliterackiej oraz dotyczącej historii sztuki, które ukazały się w ciągu ostatnich dwóch lat, lub - za całości kształt twórczości".

Pierwszym laureatem nagrody został docent dr habilitowany Jerzy Kwiatkowski, pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich PAN, uczeń i wychowanek Kazimierza Wyki, pod którego kierunkiem ukończył studia w zakresie filologii polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim, krytyk i historyk literatury.

W tematyce prac i metodzie twórczej Jerzego Kwiatkowskiego odnaleźć można wiele powiązań z warsztatem naukowym Mistrza, zwłaszcza w zakresie zainteresowań okresem Młodej Polski, a także literaturą współczesną. Jest on autorem kilkunastu tomów studiów i szkiców, jak - przykładowo: "Szkice do portretów", "Leopold Staff, poeta paradoksu", "U podstaw liryki Leopolda Staffa", "Eleuter. Szkice o wczesnej poezji Jarosława Iwaszkiewicza", "Klucze do wyobraźni. Szkice o poetach współczesnych".

Mgr Aniela Piorunowa